ALMINE RECH

Are Men Unicorns?

Oct 25 — Dec 21, 2018 | Brussels

Almine Rech Gallery heeft het genoegen *Are Men Unicorns?* te presenteren, de nieuwe tentoonstelling van Ida Tursic & Wilfried Mille. Het is hun vierde tentoonstelling bij de galerij en hun tweede in Brussel.

Tursic & Mille werken samen sinds 2000, het begin van een nieuw millennium dat wordt gekenmerkt door een bijna constante stortvloed van fotografische beelden en technologische, maatschappelijke en politieke omwentelingen die zich in een steeds sneller tempo lijken voor te doen. Sinds het allereerste begin omarmen zij de plaats die hun voornaamste medium, de schilderkunst, in deze omstandigheden kan innemen, en benaderen zij die tegelijkertijd op een kritische manier; ze hanteren het als een wapen om een aloude, veelzijdige technologie toe te passen in de voorhoede van een dynamische praktijk.

Velen hebben geschreven dat Tursic & Mille op het internet gevonden beelden gebruiken als voeding voor hun gulzige verbeeldingskracht en als basis om hun werken te creëren, een schijnbaar lukrake selectie variërend van beelden van pornosterren tot willekeurige foto's van beroemdheden, alsof de formele kwaliteit van hun werk moest zwichten voor de hedendaagse, misplaatste tirannie van inhoud of thema als het primaire uitgangspunt voor kunst. Veel minder is geschreven over het brede scala aan schildertechnieken dat zij toepassen om hun idiosyncratische en ambitieuze pad te volgen, om kunstwerken te realiseren die niet alleen actueel en relevant voor de hedendaagse cultuur blijven, maar ook bewust zijn ingebed in het grote historische narratief van de westerse schilderkunst.

Tursic & Mille stellen zich niet tevreden met het recyclen van beelden – alsof het sleetse concept van toe-eigening nog steeds 'een ding' zou moeten zijn voor kunstenaars die actief zijn in 2018 – maar hebben zich tot taak gesteld om kunstwerken te creëren die blijvende zeggingskracht hebben en tegelijkertijd 'nieuw en interessant' zijn, om te verwijzen naar de formule van het inmiddels ter ziele gegane Franse magazine *Actuel*. Ze doen dit op een militante manier, door een medium dat maar al te vaak 'dood' wordt verklaard op een wispelturige en humoristische manier te gebruiken, een provocerende en radicale keuze – aannemende dat de huidige tijdgeest zo'n keuze nog toestaat. Bovendien zijn hun schilderijen, hoe ambitieus ook, nooit arrogant of minzaam. Ze blijven benaderbaar en aangenaam voor iedereen. Met lichte penseelstreken leiden Tursic & Mille af van de schijnbare immensiteit van hun aspiraties. Ze vermengen echte schilderkunstige retouches behendig met de toevoeging van ongewone figuren. Een voorbeeld is de terugkerende aanwezigheid van hun bordercollie Maximus, die vaak als klein detail verschijnt in een reusachtig schilderij. Andere terugkerende beelden zijn het silhouet van Bettie Page, bloemen en bestaande landschappen zoals Mont Sainte-Victoire, waardoor Cézanne zich liet inspireren.

De schilderijen van Tursic & Mille zijn vaak zowel figuratief in onderwerp als abstract in uitwerking. Zo combineren ze bijvoorbeeld quasi-fotografische technieken in een achtergrond van rustieke landschappen met vrijvormige vlekken en vegen als toplaag, gebruikmakend van de contrasterende effecten tussen een monochroom grijs tafereel en kleurrijke penseelstroken die als bedekkende of uitwissende motieven bovenop basislagen worden aangebracht. De relatie tussen verduistering en ontsluiering weerklinkt door de hele tentoonstelling. Zo wordt een personage bedekt door doorzichtige wassingen die zijn geile lichaam nauwelijks verhullen, terwijl brede en dikke vegen heldergekleurde verf op een andere plaats illusoire pogingen doen om naakte figuren weg te werken.

De relatie tussen de bedekte en onbedekte aspecten van het schilderij is terug te vinden in hun experiment met de ambigue verschuiving tussen 2D- en 3D-beelden. Tursic & Mille gebruiken olieverf, beeldhouwkunst en een oude decoupeerzaag om zogenaamde 'gevormde schilderijen' te creëren. Dit zijn platte, realistisch geschilderde houten uitsnijdingen van dieren (mythologisch of werkelijk bestaand, zoals katten, honden en eenhoorns) of voorwerpen als een vuurtje, geïnstalleerd op voetstukken die van boomstammen zijn gemaakt. Ze zijn ontworpen om van vooraf te worden bezien, als een schilderij. De achterkant van het schilderij is blanco en onafgewerkt gelaten, maar blijft zichtbaar voor de toeschouwer die erom heen wil lopen. Hier verschijnt Maximus de hond als 'gevormd schilderij', een kleine springende figuur voor een vuur, samen met een ander terugkerend dier in het pantheon van Tursic & Mille, een pluizige poedel, en een nieuwkomer: Manets kat Zizi uit het beroemde schilderij *Olympia*, een blijvend symbool van huiselijk leven dat is verwerkt in een icoon van de modernistische kunstgeschiedenis. De aanwezigheid van Zizi in de context van *Are Men Unicorns?* geeft een duidelijk signaal dat de schilderkunst van Tursic & Mille niet alleen opvalt door de aanwezigheid van dieren, iconen uit de popcultuur, palet-achtige vlekken, bloemen en landschappen, humor en grilligheid, maar ook blijk geeft van een schaamteloos optimisme en de ambitie zelf een icoon van de 21e eeuw te worden.

- Noëllie Roussel